

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hebdomas Patientiæ Sive Methodus Facilis Totam Septimanam Inter Omnes Fortunæ, Ac Vitæ, Coeterosque Casus Humanos In Sancta Quiete, Pace, Et Patientia Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...

Dietmer, Georg

Moguntiaë, 1674

Caput III. In honorem dolorosæ Virginis succurrere animabus in purgatorio, præsertim iis, qui singulari studio in Virginem, dum viverent, fuerunt affectæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam. Itaque ut caput concludam Parthenophile, si fors aliquo maiorum horum constringeris, inspice & fac secundum exempla, quæ tibi in sanctis monstrata sunt.

CAPUT III.

In honorem dolorosæ Virginis succurrere animabus in purgatorio, præsertim iis, qui singulari studio in Virginem, dum viverent, fuerunt affecta.

NE dubita Parthenophile posse coli, insigni quodam devotionis genere dolores mœstissimos sanctissimæ tuæ Matris, si singulari studio contendas, detentis in purgatoriis flammis piissimis cæteroquin animabus pro possibili tuo succurrere. Sunt enim eæ animæ Domine nostræ gratissimæ, easque non modo ipsa adjuvat, sed & suadet servis suis, ut eas precibus, cæterisque pietatis exercitiis liberando, visioni claræ Dei restituant. Sic S. Bernardinus in

E 6

illa

illa verba Eccl. 24. sermon. 3. de glorios.
 nom. Mariæ art. 2. c. 3. ait: *B. Virgo in re-
 gno purgatorii dominium tenet, propterea in-
 quit Ecclesiastici 24. Et in fluctibus maris am-
 bulavi, pœna siquidem purgatorii ideo dicitur
 fluctus, quia transitoria est; sed additur maris,
 quia nimirum amara est. Ab his tormentis
 liberat B. Virgo maxime devotos suos; Et hoc
 est, quod ait: Et in fluctibus maris ambulavi;
 scilicet visitans, Et subveniens necessitatibus, Et
 tormentis devotorum meorum, imo Et omnium,
 qui ibi existunt; quia filii sunt, cum sint filii
 gratiæ. Salvator etiam noster Matris
 suæ, & Matris misericordiæ pietatem
 erga animas in purgatorio detentas S.
 Brigittæ revelans, lib. 1. revelat. cap. 3.
 Matrem sic alloquitur: *Tu es Mater mea,
 Tu Mater misericordiæ: Tu consolatio eorum,
 qui sunt in purgatorio: Tu lætitia eorum qui
 peregrinantur in mundo. Ex eadem S. Bri-
 gitta devotissimus scriptor Blosius cap.
 13. monil. spir. ita confirmat: Audivit S.
 Brigitta ipsam Beatam Dei genitricem dicen-
 tem: Ego sum Mater Dei, Et Mater om-
 nium qui sunt in purgatorio, quia omnes pœnæ,
 quæ debentur purgandis pro peccatis ipsorum,*
 per*

per preces meas qualibet horâ aliquo modo mitigantur. Vides Parthenophile animas purgatorio detentas filiali amore complecti á Matre tua? quid ergo ambigis gratissimum fore officium, si charissima ea pignora materno in sinu tuis precibus componere, & collocare coneris? Existimo itaque hodierna die serio tibi incumbendum, ut in honorem dolorosæ Virginis, saltem aliquas preces pro animabus ejusmodi profundas, quod ut eo facilius in opus redigas, parvum officium pro earum solatio non ita pridem in lucem editum, subjiciam.

Parvum Officium defunctorum.

Ad matutinum.

Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.

O Vos fideles animæ
 In Christo defunctorum,
 Sed merito prohibetæ
 Ab aditu cœlorum:
 Quam velim vobis dexteram,
 Opemque præsentare;
 Ut hinc ad cœli gloriam
 Possitis evolare!

E 7

An-

Antiph. Illuminare his qui in tenebris, & umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes eorum in viam pacis.

V. Si iniquitates observaveris Domine,

R. Domine quis sustinebit?

Oremus.

Fidelium Deus omnium Conditor, & Redemptor animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum Amen.

Requiem æternam dona eis Domine, & lux perpetua liceat eis. Requiescant in pace Amen.

Ad Primam.

Fidelium animæ &c. ut supra.

O Magne Paternomine

Misericordiarum,

Facturas tuas respice,

Sed immemor irarum.

Pœnas sunt quidem meritæ,

Te tamen non negârunt :

Hinc

Hinc locus sit clementiæ,
Ignosce quod peccarunt.

Antiph. Illuminare his. Sc. cum reliquis supra.

Ad Tertiam.

Fidelium animæ Sc. ut supra.

O Jesu clementissime,
O optime Salvator,
Tuo redemptis sanguine
Sis mitis liberator.
Indulge te amantibus
Tuam benignitatem:
Pœnamque deprecantibus
Ostende bonitatem.

Antiph. Illuminare his Sc. omnia ut supra.

Ad Sextam.

Fidelium animæ per misericordiam Sc.

O Consolator optime,
O dulcis Paraclete!
Hos Tu desertos respice,
Et indigos quiete.
In hoc æstu temperiem,
Solatiumque dona;
Et post laborem, requiem,
Et sanctæ pacis bona.

Antiph. Illuminare his Sc. cum reliquis.

Ad

Ad Nonam,

Fidelium animæ Sc.

O dulcis Mater gratiæ,
 Solatrix afflictorum,
 Vim cohibe justitiæ,
 Rigorem tormentorum,
 Flammam voracem tempera,
 Et mitiga dolores;
 Incendium refrigera,
 Et fini hos angores.

Antiph. *Illuminare his Sc. ut supra.*

Ad Vesperas.

Fidelium animæ per misericordiam Sc.

Vos tutelares geni,
 Quorum sunt hi clientes;
 Quantum vestri subsidii
 Ipsi sunt indigentes!
 Piorum desideria,
 Est vestrum excitare;
 Optata refrigeria
 Clientibus curare.

Antiph. *Illuminare his Sc. V. R. Oratio
 ut supra.*

Ad Completorium.

Fidelium animæ Sc.

Vos omnes quoque cœlites,
 In regno triumphante

Sola-

Solamini hos milites
 In flammâ hâc purgante.
 Vestri in terra socii
 Cum fuerint laborum,
 Nunc & beati otii,
 Vocate & bonorum.

Antiphon. Illuminare his &c. reliqua supra.

Oblatio.

O fons misericordiæ,
 Summæque bonitatis,
 Profunt piorum lachrymæ
 Hoc igne cruciatis.
 Locum tuæ justitiæ
 Agnoscimus infernum;
 Laudes tuæ clementiæ
 Hi cantent in æternum.

Requiem &c. Requiescant in pace Amen.

Ut te ultra confirmem Parthenophi-
 le, quo, ad dolorosæ Virginis, Matris
 tuæ honorem præcedens, aliudve, ab
 Ecclesia institutum officium frequenter
 recites, conducet, nisi fallor, nobilis hi-
 storia Illustrissimi Archiepiscopi Strigo-
 niensis autoritate approbata, & im-
 pressa, quam ex anni Mariani Sabba-
 tho septimo P. Nadasi fideliter transcri-
 ptam communicabo. Igitur Joannes
 Cle-

Cle-

Clemens Pofonii civis, sexagenario major, supremo tantum septennio Catholicus, at serio pius, feliciter è vita cessit Anno 164L. Is vix dum elapso à morte mense integro, in Julio primum; deinde facile centies diversis vicibus, ac locis apparuit. Aiebat ille quidem se sacramentali confessione antiquum quoddam suum homicidium, quod pro ducentorum florenorum precio patrârat, eluisse quantum ad culpam, pœnas tamen se horrendas pati. Ergo uxori nuntiat, ut ducentos florenos pendat, illam esse summam sangvinis. Vovisse se Deo statuum Virginis Matris Jesum è cruce depositum ulnis complexæ, quæ in summo urbis templo collocari debeat: tria item sacra, duodecim cereos, & nonnullam pro egenis eleemosynam. Inde Sabbatho post diem cinerum crebra in domo noctu lumina ad lucem perpetuam transiisse comitem Nicolaum Palffii anno 1600. defunctum testata sunt, id quod Joannis etiam anima retulit. Statuario tiliam pro Deiparæ statua quærenti, ipse Joannes in
spe-

Specie senis indicavit. Postea & catenis, & igne, & profundis ejulatibus, ac vocibus horridus apparebat. Crucem flammeam, pansam item dexteræ volam ita iis, quæ tangebatur, impressit, ut exureret, idque non semel. Crucifixum sacris lypsanis preciosum exosculari iussus, tertio id fecit; & inter dexterum Christi brachium, ac latus apertum in nova illa dolorosæ Virginis statua collocavit, stolamque collo Mariæ Virginis dolorosæ aptavit, & cereum benedictum Christo in sinu Matris jacentis in dextri pedis hiatus vulnus velut in candelabrum imposuit. Signa plura exposcanti respondit: se proximo Sabbathi die niveæ instar columbæ ad futurum. Omnibus vero audientibus, & iis, qui vivum Joannem Clementem probissime norant, vocem etiam agnoscentibus, inter alias, voce etiam lacrymabili fusas preces, ita distinctâ voce clare suspiravit: *O mi Deus! O Domine mi! Tu es solatium meum, & mea fortitudo! meum refugium, & mea spes!* orantibus illis: *omnis spiritus laudet Dominum; ita, inquit ille,*

&

& ego etiam. Cum alii orarent : *Requiem æternam dona ei Domine , miserere ei Domine , parce ei Domine ,* Joannis Clementis spiritus ter devote subjunxit : *Amen, Amen, Amen.* Signa plura expectantibus ob hæreticos , respondit ea, quæ dedisset, sufficere : *si hæretici , in- quiebat, nolunt credere , Deus suo tempore sufficientia illis signa daturus est ; qui credere vult, credat.* Et post plura talia *O quam magnas,* inquit, *pœnas ego sum perpeffus ! & postea : Magnas ago gratias iis omnibus, qui me in hoc liberationis meæ opere adjuverunt. Dominus Deus, & ego reddemus mercedem.* Inductâ deinde feria sexta ad S. Martini ædem principem illâ statuâ Virginis dolorosæ, promisso Sabbathi die 28. Junij anno 1642. suaviter candidulæ instar columbæ apparuisse fertur candidatus jam æternitatis, & Sabbathi æterni, illo ipso Sabbathi die adeundi, felix Joannes Clemens. Vides Parthenophile quantum profit purgantibus animabus vel sola imago dolorosæ Virginis? vides quid potissimum exigat divina justitia, quo citius placari possit, Christi scilicet

crucifixi, & inœstissimæ Matris memoriam. Ast forsan hac injecta tibi mortis memoria gravius conturbaris? ne tantopere metue Parthenoph. ea nimirum, quæ à pœnis purgatorii liberant, eadem media ab illis pœnis præservant; ex quo ejusdem devotissimi authoris te verbis *l.c.* alloquor: Habes, si bene singula in imagine dicte dolorosæ Virginis contempleris, habes in illa Jesu in Mariæ sinu jacentis statua, omnem felicis tuæ mortis imaginem. Habes Jesum & Mariam inter quos expirare desideras; ut cum Augustino felix anima tua dum mundo vale, æternitati salve dicit, inter labores agonis ultimi. In hoc Jesu, in hâc Maria, hinc lactetur ab ubere, hinc pascatur à vulnere. Habes Mariam *dolorosam*, quæ sicut mortuum Jesum, ita te morientem sinu materno complecti parata est: Habes pendulam è Mariæ collo stolam candidam, imaginem illius, quam moriens expectas stolæ immortalitatis: Habes inter apertum Jesu latus, & dexteram manum Crucifixum, inter cujus oscula
vis

vis animam deponere; Habes denique, ut æternam Sabbathi requiem invenias, & lux perpetua luceat tibi, habes in hiante pedis vulnere cereum mortua-lem, quem manu teneas, dum fidelis expiras. Utinam ad ultimum illum tuum vitæ cereum in agone, præter & inter alia singularia dolorum illorum, atque amaritudinum solatia, plurimas videas animas, tua opera, ex illis ignibus liberatas. Quod tum futurum confide, si tuis precibus mœstissimæ Matris in honorem Dei oblatis, quam plurimas divinæ libertatis sedibus intuleris.

Libet rem totam perbrevis confirmare historiâ ex Annuis Eccl. tom. 13. anno 1237. fuit Lanfranchinus Januensis, qui ardentissimam devotionem erga Matrem Dei ex Christi vulneribus hauserat, totus meditandis Christi acerbissimis cruciatibus intentus; hujus animam cum Robaldus Ordinis Prædic. sacerdos tempore missæ sacrificii, ubi defunctorum memoria agitur, ferventius DEO commendaret, aspexit divam Dei parentem in brachiis animam Lanfranchi-

franchini multo plus sole lucidiorem,
sibi semel, & secundo & tertio exhiben-
tem, dicentemque: Ecce anima amici
pro quo sollicitus sacram hostiam litasti.

DIES MERCURII.

Non est qui consoletur eam, ex omni-
bus charis ejus *Thren. 1.*

CAPUT I.

*Consideratio quarta de doloribus B.V. de-
sumpta ex intima cognitione eorum, quæ con-
ducunt ad movendam commiserationem, & de
quibusdam aliis circumstantiis dolorem
aggravantibus.*

NEscio mi Parthenophile, num satis
liquido perspectas habeas omnes
eas causas, ob quas amor tuus dulcissi-
ma Mater tantum mœroris, dolorisque
animo susceperit. Eas penitius inspi-
cies, si sequentia puncta acuratiore tru-
tinâ mecum perpenderis. Illud impri-
mis certum, teneriora corpora & facilli-
me,